

RECHTBANK
van
EERSTE AANLEG
te
BRUSSEL

Griffie nr.

Parket nr.: 66.99.2871-04

O.R. : /

Ref. griffie :

Tijdens de openbare terechtzitting van zeventien november 2009 heeft de 60^e Kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel rechtsprekend in correctionele zaken, het volgende vonnis gewezen :

In de zaak van :

De Procureur des Konings, in naam van zijn ambt

Tegen :

1. restauranthouder, geboren te op , wonende
te
2. maatschappelijke zetel te , met
met KBO- nummer

- beklaagden -

Vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te ..

beklaagd van, in het gerechtelijk arrondissement

op een onbepaalde datum, tussen 1 januari 2003 en 31 december 2003,

A. de eerste

inbreuk op de artikelen 99, 146 en 149 van het decreet van de Vlaamse Raad van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, met name een bestaand bouwwerk te hebben verbouwd met uitzondering van de instandhoudings- of onderhoudswerken, zonder voorafgaande vergunning schriftelijk en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen. het gebouw gelegen te

kadaster

toebehorend aan de

; onder andere :

- 1) verschillende tenten te hebben geplaatst die een permanent karakter hebben :
- 2) een pupliciteitsinrichting bevestigd met een neon-verlichting te hebben geplaatst tegen de voorgevel van het gebouw en verschillende tekeningen aangeplakt te hebben op hetzelfde gebouw ;

B. de tweede

gedagvaard burgerrechtelijk aansprakelijk te worden gesteld als werkgever voor de veroordeling in de schadevergoedingen, de boeten en de kosten uitgesproken ten laste van de eerste verdachte, haar diensthoofd of aangestelde die de feiten veroorzaakt heeft in de bediening waartoe zij hem gebezigd heeft ;

C. de eerste en de tweede

om hem te bevelen op verzoek van de Vlaamse Gemeenschap administratie (R.O.H.M) en op toepassing van artikel 149, § 1, van het decreet van de Vlaamse Raad van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen ;

C. De eerste en de tweede

Om hem te bevelen op verzoek van de *Vlaamse Gemeenschap Afdeling Ruimtelijke Ordening* en op toepassing van artikel 6.1.41 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de plaats in zijn oorspronkelijke toestand te herstellen;

2. Beoordeling

2.1. Procedureel

a) Ontvankelijkheid van de strafvordering

De dagvaarding werd overgeschreven op 30 juli 2008 on het Hvnootheekkantoor te en er geregistreerd onder het nummer Ref. Het is inderdaad zo dat het bewijs van overschrijving pas tegen de zitting van 13 oktober 2009 bij strafdossier gevoegd.

Nu hieraan is voldaan is de strafvordering ontvankelijk (artikel 160 DRO, thans 6.2.1. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

De wet voorziet geen sanctie wanneer de dagvaarding niet is overgeschreven in het vergunningsregister. Dit volgt uit de tekst van artikel 6.2.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dat het volgende bepaalt : *"De dagvaarding voor de correctionele rechtbank op grond van artikel 6.1.1, of het exploit tot inleiding van het geding, vermeld in artikel 6.1.41 tot en met 6.1.43, wordt in het vergunningenregister van de gemeente waar het onroerend goed gelegen is, ingeschreven op verzoek van de deurwaarder die het exploit heeft opgemaakt."*

b) Afwezigheid van de eigenaar in de procedure

Het is niet noodzakelijk dat ook de eigenaar wordt vervolgd nu volgens de dagvaarding de inbreuk wordt toegeschreven aan de huurder. Hoogstens zou de eigenaar kunnen mee vervolgd zijn als mededader maar dit behoort tot de appreciatiebevoegdheid van het openbaar ministerie.

c) Tenlastelegging C

De dagvaarding is onontvankelijk op dit punt nu het niet aan het openbaar ministerie toekomt om de herstellvordering te benaastigen. Bovendien kan de herstellvordering enkel door de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester of schepenen uitgeoefend worden.

d) Verzoek tot mededeling van verschillende dossiers

De beklaagde heeft hier inzage van kunnen nemen en dringt hier niet meer aan (cfr. synthesebesluiten).

e) Vaststelling van de overtreding

Er werd op regelmatige wijze door wijlen klacht ingediend bij de procureur des Konings te Brussel. Het komt niet toe aan de rechtbank om hieromtrent een deontologisch oordeel te vormen.

Ook de vaststellingen van de gemeentelijke architect zijn regelmatig nu hij hiertoe bevoegd was (delegatie via de provinciegouverneur : vergelijk artikel 6.1.5 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening die dit systeem verder bestendig heeft).

f) Verjaring

Gelet op de strafbare periode die overeenkomstig de dagvaarding wordt weerhouden, zijn de feiten niet verjaard. Het is evident dat niet kan beginnen gerekend te worden vanaf de datum van de handelshuurovereenkomst d.d. 24 februari 2001. Uit het strafdossier blijkt bovendien dat beklagde op 30 augustus 2005 heeft verklaard dat hij de tenten heeft geïnstalleerd in 2003.

2.2. Ten gronde

1. Op 10 februari 2005 werd door architect bij de gemeentelijke dienst ruimtelijke ordening volgende overtreding vastgesteld (PV nr :

"Het gebouw, heeft een horeca-functie. In de tuinzone werden tegen de achtergevel van het gebouw tentconstructies opgericht met een permanent karakter. Deze tenten hebben een oppervlakte van ongeveer 25m²).

Bovenvermelde werken en handelingen maken een inbreuk uit op artikel 99 en volgende en artikel 146 en volgende van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gewijzigd bij latere decreten".

Op 15 maart 2005 werd door volgende overtredingen vastgesteld (PV nr.

"Het gebouw, heeft een horeca-functie. Tegen de voorgevel werd een publiciteitsinrichting bevestigd met een neon-verlichting. De voorgevel zelf werd volledig beschilderd met reclameboodschappen – en tekeningen voor de horecazaak.

Bovenvermelde werken en handelingen maken een inbreuk uit op artikel 99 en volgende en artikel 146 en volgende van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gewijzigd bij latere decreten".

Op 7 maart 2005 heeft het college van burgemeesters en schepenen beslist om het "herstel van de plaats van de oorspronkelijke toestand, dit betekent de afbraak van de tenten en alle afbraakmateriaal van het terrein verwijderen" te vorderen. Hieraan werd een dwangsom van 100 euro per dag gekoppeld. Daarnaast heeft het college van burgemeester en schepenen op 18 april 2005 beslist om een tweede herstellvordering in te leiden om "het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, dit betekent het verwijderen van de publiciteit en neon-verlichting en het verwijderen van de geschilderde publiciteit op de gevels" te bekomen. Hieraan werd een dwangsom van 50 euro gekoppeld.

Anderzijds wordt er in de motivatie van deze herstellvorderingen verwezen naar de oprichting van een veranda zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Dit betreft een

bouwovertreding van een vorige eigenaar (inbreuk vastgesteld op 17 december 1999). Het is ook deze inbreuk die ook wordt voorzien in de klachtneerlegging door bij de procureur des Konings.

Bij schrijven d.d. 3 november 2005 sloot ook de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur zich aan bij de herstellvorderingen van het college van burgemeesters en schepenen van de gemeente

2. De rechtbank volgt het standpunt van beklaagde en van het openbaar ministerie dat het aanbrengen van schilderingen op de muren van de horecazaak en de verandering van de naam op een reeds vergund uithangbord, niet aan een vergunning onderworpen waren. Ook de tenten waren niet vergunningsplichtig aangezien er niet werd aangetoond dat deze tenten in de strafbare periode een permanent karakter hadden en voor bewoning konden worden gebruikt (cfr. formulering van de inleidende akte).

Beklaagde dient bijgevolg te worden vrijgesproken.

De burgerrechtelijke aansprakelijke partij dient buiten zake te worden gesteld zonder kosten.

Alle kosten dienen ten laste van de Belgische Staat te worden gelegd.

3. Gelet op de vrijspraak van beklaagde zijn de herstellvorderingen ongegrond. De stedenbouwkundige inspecteur kan hoe dan ook niet veroordeeld worden tot de rechtsplegingsvergoeding (cfr. Grondwettelijk Hof d.d. 1 september 2009, nr. www.arbitrage.be).

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

bij toepassing van de wettelijke bepalingen aangeduid door de Voorzitter, met name de artikelen :

- 145, 154, 162, 182, 185, 189, 190, 191, 194 en 195 van het Wetboek van Strafvordering ;
- 11, 12, 16, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken ;

Rechtdoende na tegenspraak ;

Op strafgebied

Verklaart de strafvordering onontvankelijk wat betreft de tenlastelegging C.

Spreekt beklagde _____ vrij uit hoofde van de feiten sub 1 en 2 van de tenlastelegging A .

Stelt de _____ als burgerrechtelijke aansprakelijke partij buiten zake zonder kosten wat betreft de tenlastelegging B.

Wat betreft de herstellvorderingen

Verklaart de herstellvorderingen van het College van Burgemeester en Schepenen van _____ en van de Stedenbouwkundige inspecteur ongegrond;

Zegt dat de stedenbouwkundige inspecteur niet tot de rechtsplegingsvergoeding kan worden veroordeeld.

Wat betreft de kosten

Veroordeelt de Belgische Staat tot de kosten van deze procedure bedragende **47,70 euro**.

Wat betreft de overschrijving

Beveelt dat huidig vonnis zal worden ingeschreven op de kant van de overgeschreven dagvaarding op de wijze bepaald in artikel 84 van de Hypotheekwet en dit overeenkomstig artikel 6.2.1 tweede lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening.

Vonnis uitgesproken tijdens de openbare terechtzitting waar zetelden:

Alleenzetelend Rechter,

Substituut-Procureur des Konings,

Afgevaardigd Griffier.

(goedgekeurd de doorhaling van / lijnen en / woorden)